

„بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ“

וְסִירַת לְגָשֶׁע שְׁבֹתָה שְׁבִים שְׁבַע שְׁנִים שְׁבַע כ
עֲשִׂים וְהַיְיָ לֵך וְאַל שְׁבַע שְׁבֹתָה הַשְׁנִים קַשְׁע וְאַרְכָּעִים שְׁנָה:
הַאֲבָרָה שְׁפָדָר תְּרוּמָה עַתְּדָש הַשְׁבָּן גַּעַשׂ וְאַרְכָּלִים שְׁנָה:
וְעַגְּרָה שְׁוֹפֵר בְּכָל אַרְצָם: וְקַדְשָׁם אַת שְׁנָה הַחַמְשִׁים שְׁנָה
אַזְרָאתָם דָּרוֹ בָּאָרֶץ לְכָל יִשְׂרָאֵל הוּא תְּהִיא לְכָם וְשְׁבָלָם
וְאַל אַחֲנָה וְאַיְשָׁאֵל מְשֻׁפְחוֹ תְּשִׁבוּ: ٦, ٨, ٤

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שיש שניים א' יעבָד ובסבעת יצא לחפש חוגם: אם בגפו יצא אם-בעל ג' אשׁה והוא ויצוֹאתו עמו: אם אדנו יונן לואשׁה וילדה לו בנים ד' או בנות האשה וילדה תחיה לאדנה והוא יצא בגפו: ואם אמר ה' יאמר העבד אהבתך את אדני את אשׁתך ואת בני לך לא יצא חפשי: והגישו אדנו אל האלהים והגישו אל החקלאות או אל-המושבה ורצע ו' אדנו את אונו במרכז עבדו לעלם:

וַיַּדְרֵב יְהוָה אֱלֹהֶשׁ לְאָקָרְבָּן: וְאַתָּה קַמْ-יְלִכְנָה בְּשֻׁמְטָם רַאשְׁ-מְרַדְרוֹל
חַמְשָׁ מְאוֹת וּמִצְמָנָן גְּשָׁם מִמְּצִירָה בְּקָשִׁים וּמְאֲתָיסִים וּמִקְנָה בְּשָׁם סְמִישִׁים
רַמְאָתִים: זֶקְעָה בְּעַפְשָׁמָאָות בְּשַׁקְלָה-הַקְּדָשָׁ וּשְׁקָנוּ נִיתָה קָזָן:

ולכן אמר מר דודו, שיהיה נקי מן הווינ' שמוינפן אותו תמיד.
יתכן כי לשון דודו בכל מקומות נקיות, וכן וקראותם דודו בארץ
כלכל יוושבה (ויקרא כה י), שייהיו כל בעלי הארץ נקיים מזבוקות
מ滥用. בוגרים (בארצותם) (ב)

ר' יוחנן אמר: לא נטען שבעל קולו לא היה אוטיסטי, אבל משלו יתיר על האפשרות.

ד א לנטצ'אען ערל-גענץ'ה
ב ג מהו יידיות משליכנו לך יתווה צבאות: נכספה וגבולה ונטיש
ד ?חצרות יתוה לבי יברשי' רגנץ אל-אליזון: אם-אפור ! מזאה
כ בית יודוך ! זו לה אשר-שמה אפרת'ה. את-מנוחותך יהו
חו צבאות מלבי ואלה:

ו- ז' זכור את יום הפטה לדורש: ששות ימים קעבד ועשית כל-מלאכתך:
 ט יום השביעי שבוט ליהוה אליהך לא מצעה כל-מלאה אתה
 ובנהו באה עבדך ואתודה בקהותך וגרא אעד פשעריך:
 י' ים' ים'

כל מלאכה עשויה⁴⁵. שלא תחרה אחר מלאכה.
ועשית כל מלאכהך, כשתכח שכת, וזה בעיניך כאילו.

۱۰

ואומר: "...ונלחות. מענשו אליהם קמה ונאנקחב מכבב אליהם הוא פרה על מיחותן אל ווקרא, ורהורת אל' שזון, נן חורין אל' כי פיעוק בתקלמוד גוזרג, וב' מי' שענוק בתקלמוד תורה. בכרי זה מתחילה, שנאכבי, ומופתנה נסילאל, ומונפלי אל' גזות�"!

הסדרה בירך והטנה זיהב אוריין תליותAI
לעם תליותAI על ידי תליותAI ביום תליותAI
בירודא תליותAI כמוון כרבנן:

אוֹרִיאָן תְּלִתְאָן. מוֹרָג
נְכַלְּמִים . וּכְמוֹמִים : לְעֵם תְּלִתְאָן.
נְגַמִּס לְוֵיס וּסְלֶלְמִים : עַל יָד
תְּלִתְאָן. מְהַא מְלִימָלִי נְגַטְּנוּ מְרִיס
מְהַקְּן וּמְטָה : בְּיָם תְּלִתְאָן. נְפִילְקָה:
גַּעֲגָעָה.

הקב"ה למשה לא תעה על דעתך לומר: אשנה להם הפריל
וההילכה ב' או ג' פעמים עד שתהא סדורה בפייהם כמשנתה, ואין
מטריח עצמי להבינם טעמי הדבר ופירושו, לכך נאמר: אשנו
תשים לפניהם, כשלחן העורך ומוכן לאכול לפני האדם.

תנו ר' רבנן כיצד סדר משנה משה למד מפי הגבורה נכון
אהרן שנה לו משה פרקו. נסתלק אהרן וישב לו לעיטאל משה. נכננו
בנוי ושנה להם משה פרקו. נסתלקו בנוי אלעוזר לימי משה ואחרטם
לשבאל אהרן. רבבי יהורה אומר לעולם אהרן לימי משה חור.
נכנים זקנים ושנה להם משה פרקו. נסתלקו זקנים נכננו כל שוואן
ושנה להם משה פרקו. נמצאו ביד אהרן ארבעה וביד בנו שלשה
וביד זקנים שניים וביד העם אחד. נסתלק טשה ושנה להם אהרן
פרקן. נסתלק אהרן ושנו להם בנוי פרקו. נסתלקו בנוי ושנו להם
זקנים פרקו נמצאו ביד הכל ארבעה. מכאן אמר ר' אלעוזר בז'
עוריה חייב אדם לשנות לתלמידיו ארבעה פעמים. وكل וחומר ומה
הלו שלמדו מפי משה וממשה מפי הגבורה בך, שאר כל דעם על אחת
כמה וכמה.

ב' י' ח לפנֵי הקב"ה ואסורה לפניו רבשׁ ע רצונך שתברא
בי את עלטך שבי משבחון לפניך באין עולם בכל
יום, שנאמר ברוך ה' לעולם אמן ואמן (תהלים פ' ט),
ברכו ה' טלאבו נו, ואומר ברכו ה' כל צבאו נו
(שם ק' ג), ועתידין כל דורות העולם לטר לפניך ברוך
ה' אלקינו ישראל (שם ע' ב), ואומר ברוך שך כבודו
עלולם ויטלאו כבודו נו, מיד קבל הקב"ה טמןו ואמר
לו הו, אל ברוך הבא בשם ה', וכברא בו את עולמו
בב' י' שנאמר בראשית ברא אלhim נו. האל"ף
בין ששטען הדבר וראה את הקב"ה סקבilly המנו וברא
את העולם בב' י' עבר לו לצד אחר ושחק עד שקרא
לו הקב"ה ואל"ף אל"ף טפנוי מה אתה שותק
ואין אסורה כלום? השיב האל"ף ואסר רבשׁ ע אין
בי כח לעטוד לפניך ולוטר כלום. אל לחת, אל'
שפני שככל האותיות הם נסיגים במניין מרובה ואני במניין
מועט, כי' בתשנים נימ"ל בשלהה לר' ח' בארכבה
ח' א' בחמשה ואני באחד, השיב הקב"ה ואסורה לו אל"ף
אל תירא שאתך ראש לכולן בטל, אתה אחד ואני
אחד ותורה אחת. וכן אני עתיד לחתנה לישראל עטוי
שנקרו אחד במתנה ולהגילה להן על הר סיני
שנאמר א_ncי ה' אלהיך נו (פ' יתרו). ומניין שהאל"ף
נקרא אחר שנאמר איזכה ידרוף אחד אל (פ' האינו),
ומניין שנקרו הקב"ה אחד שנאמר שמע ישראל ה'
אליהינו ה' אחת, ואני שה תורה אחת שנאמר תורה
אחד היה להם נו (פ' בא), ומניין שישראל נקרו
אחר שנאמר וכי בעמק בישראל נו אחר בארן
(שם א' ב'). א_ncי ריאש לכל הדברים ואל"ף ראש
כל האותיות

כִּי-יָפֶר לְגַתְּחַנְּתֵן הַעֲבָרִי אוֹ הַעֲבָרִית
וְעַבְרָג שָׁשׁ שָׁנִים וְבָשָׂגָה. הַאֲבִיכָּת חַשְׁלָגָת חַקְשָׁי מַעֲמָה: וְכֵן
עַתָּה חַקְשָׁי מַעֲמָה לֹא חַשְׁלָגָת רַיְקָם: הַעֲבָרִיק חַצְנִיק לֹא מַאֲגָר
וּמַיְקָג אֲשֶׁר גְּרָכָג יְהָוָה אֶלְעָג אַפְּנִילוֹ:

אמריו ליה רבן לרבי פרידא רבי עורה בר בריה דרבי אכטולס רהו עשרו ל' אלעור בענורית דרו עשרו לעוריא קרא אבבא אמר ל' מאי גולי דאי א' בר אוריין דוא יא* א' בר אוריין ובר אבחן א' א' א' א' בר אבחן ולא בר אוריין אישא חיליה אמר ליה בר אוריין הוא אמר להו לעישול וליחי חייה דרוה עכירא דעתיה פתח * ואמר יבא טוב ויקבל טוב מטבח לטובים יבא טוב וה משה דכתיב וזרא אורזו כי טוב ג' ז' והוא ויקבל טב ז' תורה דכתיב כי לתקומנו שב נהתי לכם מטבח וה הק' דכתיב טב ג' ה' לכל לטובים אל ישאל דכתיב ה' ה' ה' לטובים יבא זה ויקבל ואת מותם ז' יבא זה וה משה דכתיב כי זה משה האיש ג' ויקבל זאת ז' וה תורה דכתיב וזאת הרוחה ג' נ' ז' קנית ז' נזואה (ג)

ד' אל-ף, מפני מה בותחים אותו באות אותן וקורין אותן בשילשאות? מפני שהוא נחשב אחר כננד הקב'ה שנקרה אחר שנאמר שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחר הקב'ה נקרה אחר וקריאת שמך אותן (שםות) משולשות. ומפני שהקב'ה אחר וכל שם שלו אין קורין לפניו אלא במשולש? שנאמר ה' אלקינו ה' אחר הרוי שמו משולש. ה' ה' אל חום הרוי שמו משולש. ומפני שכל שבח אין אומרם לפניו. אלא משולש? שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות הרוי משולש. גודל ה' ומהול טאד ולנדלו און חקר הרוי משולש. אז ישיר, את השירה, אשירה לה', וכן שיר השירים, שיר אחד שירים שניים הרוי שיר משולש. בברית האמונה בראת את העולם ובברית האמונה אני נוהג עמו ובמדת אמונה אני עתיד להדרשו (1).

23. נזואה

ומדי דברי זכור אזכור מה ששמעתי קצר בני אדם טועין מדרך השכל בעניין לימוד תורה'ק ואמרו כי הלומד ומחיש חדשניים ושם ומתענג בלימודו אין זה לימוד התורה כ"כ לשמה כמו אם היה לומד בפשיטות שאין לו מה לימוד שום תענוго והוא רק לשם מצוה. אבל הלומד ומתענג בלימודו הרי מתעכבר בלימודו גם הנאה עצמו. ובאמת זה טעות מפוזר. ואדרבא כי זה היא עיקר מציאות לימוד התורה להיותSSH ושם ומתענג בלימודו ואוז דברי תורה נבעלן בדמו. ומאהר שננהנה מדברי תורה הוא נעשה דבוק לתורה.

24. מטרוניתא אפי נהורין אמרה סבנא

סבא חדא מתי חלה מלין איתך או רשות חמורא את או דמלוי בריבות את או דמנדל חורי את אל תיפח רוחה איתה איתה רוחה מילא לית כי אל אולפני שכיה לי דרכין בחיב' חכמת אדם תair פניו ר' אבחו אתי לטבריא חמוניה תלמידי ר' יוחנן אפי נהורין אמרון תלמידים לרבי יוחנן אשכח רב' אבהו סימא אתה לנבה אל מא' אויריתא חדתא שמעת אל חוספה עתיקה קרא עליה חכמת אדם תair פניו

25. חמתיה וכו'

טפחו מלין: חדא פון תלת וכו'. ז' מג' לביסו ללו נק:

או מלזה בריבית. טlein לו לולג פלטינט: או מגנד'ן חיזירין. פלטינט הרכה: א"א או'טפנוי שביבה פ'. מלומי מאי צדי. ז' טמג' לו נמליך דנכדים נטולה וכן מלילין פניו:

26. טפחו

רבי יצחק ברבי יוסי הוה אמר מkapotka לא לו', פגע בה רבי יהודה, אמר ליה רבי יצחק, אמר דחבירנא חכמי מתניתא, אתערו להאי ענינה, דיצר הרע יתגשי מן עלמא, בר ההייא שעטה ליווגא, אמר ליה חירך ה' כי אצטיריך יציר הרע לעולם כמטרא לעולם, דאלמלא יציר הרע חדותא דשמעתא לא ליהו, זיהי עזוזו.

27. ועוד דלשון והערב נא וכוי נופל יותר לומר על מה שעבר מעלה מה שלימודו, שאנו מתרפלין שיעורכ בפינו כל מה שלמדנו אתמול, שעלה בירצא כוה שייד לומר יותר לשון ערבות כלומר שיעורכ בפינו ולא תשכח ממנה געימות טעמה ע"פ שלמדו היום יותר וטעמים אחרים, נחפלל שלא יודעה טעם מפני טעם, כמו שהוא העניין בדברים הנחנין הנשיים, רק ישר באפינו ערבות הטעם הראשון עם ערבות הטעם האחרון, נל. גלאן ס' א' נ